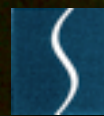

Heinrich Schütz "Symphoniae Sacrae III"

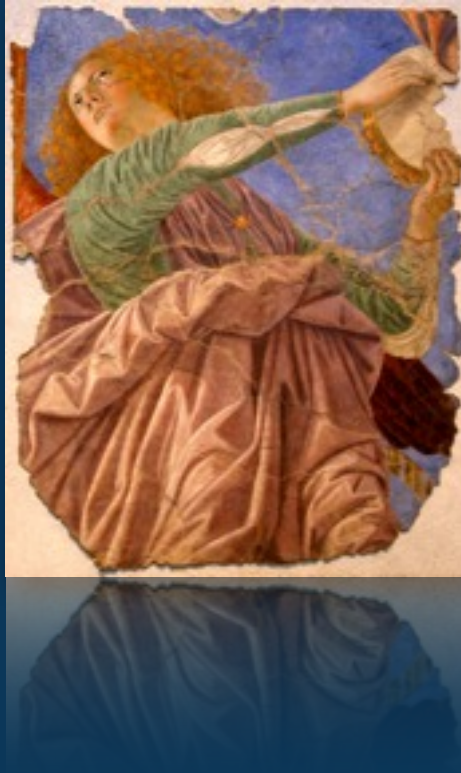

Fundació "Studium Aureum"

Temporada de concerts 2009-2010 concert núm. 7
església de Santa Magdalena dilluns 31 de maig a les 20.45

Heinrich Schütz
“Symphoniae Sacrae III”

Fundació Studium Aureum

Patronat:

President: Carles Ponseti Verdaguer

Secretari: Luís Llorens Morillo

Vocals: Amèlia Forteza Albertí, Joan Carles Simó Artero, Andreu Riera Gomila,

Fundadors:

Anthony Edmone Bonner

Joan Buades Feliu

Joan Calafat Rotger

Gene Font Mora S L

Luís Llorens Morillo

Josep Munne Costa

Carles Ponseti Verdaguer

Joan Roca Pedrosa

Joan Carles Rosselló Reynés

Vicenç Rotger Rebassa

Studium cor de cambra

Socis col·laboradors:

Maria Morell

Ketty Isern

Si voleu ajudar a finançar la temporada, patrocinar un dels concerts o fer una donació, contactau amb nosaltres via email info@studiumcordecambra.com, o cridant al 971-765156.

Necessitem la vostra col·laboració!

Heinrich Schütz, el misticisme alemany

Carles Ponseti Verdaguer

El Renaixement va ser un moviment europeu, és a dir, comú als diferents països europeus, i, encara que amb algunes característiques diferents, l'estil fou comú quant als mitjans i el llenguatge utilitzats. El barroc, en canvi, va marcar una diferència substancial i podem dir que a cada país es va veure molt diferenciat. A les acaballes del Renaixement, la necessitat d'adequar la música als textos i a les seves expressions va dur els compositors a utilitzar un llenguatge més lliure i atrevit. Els italians, país on va néixer el moviment, l'anomenaren "stille moderno" en contraposició al "stille antico" o "prima i seconda practica". Els sentiments i emocions que al Renaixement eren expressades amb moderació i elegància es tornaren bigarrades manifestacions que poc a poc varen anar determinant la creació de "símbols" musicals en els quals s'identificaven entre d'altres, la tristesa, la ira, la alegria, la tensió, el sofriment, la melangia, etc..

La tendència a la contraposició dels modes major i menor i les harmonies dissonants obriren un camí que va portar la música a un dramatisme fins aquells moments desconegut. Recordam les paraules de Claudio Monteverdi "a la primera practica, la música primer, després la paraula; a la segona pràctica, primer la paraula, després la música". Aquesta apreciació ens ubica en el canvi i la metamorfosi estilística que es va produir.

El barroc, terme que procedeix del portuguès, significa, de manera aproximada, carregat o bigarrat. Si aplicam aquest terme a l'art li podem trobar algunes accepcions, com ara simultaneïtat de coses, estructura complexa, sumptuositat, entre d'altres moltes. Per fer-nos una idea dels canvis podem comentar l'interior d'una església barroca: en ella podem apreciar, d'una banda, una arquitectura que ja no diferència tant un palau d'una església, un interior amb l'estància, encara que sumptuosa, més humana; l'arquitectura es vesteix amb escultures, pintures, retaules, mobles, la qual cosa ens prepara un decorat en el qual la magnificència de les funcions i l'aparell desenvolupat suposen un fi en ells mateixos. La música religiosa fins ara només tenia la finalitat de lloar a Déu i servir d'oració, els detractors de l'estil modern no acceptaren la incorporació dels nous elements, però la magnificència i ampul·lositat del resultat musical eren mecanismes molt poderosos a l'hora de subjugar els esperits que ja no eren tan temerosos de Déu, i especialment de l'església.

La transició musical es realitza de manera fluida: molts compositors seguint l'estela del gran Monteverdi composaren en els dos estils i fins i tot els compaginaren, es a dir utilitzaven els mètodes de la polifonia renaixentista i hi incorporaven alguns elements, com el baix continu, per donar-los una certa "modernitat". Les parts vocals i instrumentals es varen separar i es va començar a escriure amb un llenguatge específic per a cadascuna d'elles, l'aparició del baix continu com a acompanyament va potenciar la simplificació de la polifonia i la aparició de la veu solista o concertada com a un dels principals recursos expressius. L'òpera va néixer al barroc i va ser una de les seves manifestacions favorites, els seus inicis marcats pel recitatiu i l'estil "representatiu" foren la llavor en la qual es basaren les formes tant sacres com profanes, que incorporaren els nous elements utilitzats.

Schütz va néixer a Köstritz el 1585 i va morir a Dresden el 1672, és a dir, va néixer cent anys exactes abans que dos dels cims de la música barroca, J. S. Bach i G. F. Händel. Schütz va viure una època marcada pels esdeveniments polítics i socials que determinaren la seva producció musical (guerres, la mort de la seva família, la solitud).

Heinrich Schütz

El primer fet que determinà la seva producció i aportació al món de la música fou el viatge i estada que va realitzar a Venècia el 1600 per estudiar amb el cèlebre compositor Giovanni Gabrieli, aleshores mestre de la basílica de San Marc. Aquesta experiència li va permetre descobrir la pràctica dels cors "sprezzati" (policoralitat) i l'ús dels espais sonors, o dit d'una altra manera la "espacialitat" de la música el que avui denominam estereofonia o quadrifonia.

L'aprofitament de les diferents galeries a les esglésies i les diferents ubicacions de les fons sonores (cor, orgues) contribuïren a crear una sonoritat envolvent. Aquesta sonoritat explora i traspasa tots els racons de l'edifici creant una similitud amb l'omnipresència divina. La incorporació d'instruments aporta, a més de color, unes línies sonores independents que es conjuguen amb la pluralitat del discurs. Així, Schütz va importar a Alemanya l'estil modern creat a Venècia, no obstant això, cal dir que la gran personalitat d'aquest músic va elaborar una música pròpia que conjugava a la perfecció els diferents estils sense renunciar a l'impresnta més mística i piadosa de la litúrgia reformista.

Schütz va patir la terrible guerra dels 30 anys que va devastar el seu país, va emigrar a Copenhaguen per uns anys i després tornà a Dresden on va compondre els "Kleine Geistliche konzerte" (petits concerts sacres) per a veus solistes i continu. En aquesta època les capelles s'havien reduït a la mínima expressió i no disposaven gairebé de músics. El 1628 va tornar a Venècia segons diu: "... per comprar música de la més nova i bella, ja que les músiques que es servien a la taula principesca, comèdies, ballets i coses per l'estil, eren infinitament millors i més abundoses que quan hi vaig estar per primera vegada..." nou mesos després va enviar música i instruments, i va recomanar alguns músics per als seu progenitor del protectorat de Dresden.

Però tal vegada el fet més transcendent va ser el contacte amb Claudio Monteverdi, del qual assimilà tota la seva genialitat i utilització del “stile moderno”, d'aquesta influència varen néixer les obres proposades al present concert, les Symphoniae Sacrae III col·lecció, publicada el 1650. Aquestes obres estan escrites per fins a sis solistes, cors, instruments obligats com cornets, violins i continu, instruments i cors de complement. L'estructura de les obres enllaça les parts sense interrupcions alternant els solistes i tuttis amb parts instrumentals independents que flueixen de manera compacta i sòbria.

En aquestes obres trobam un estil dominat pel cant solista amb continu, una concepció “espacial” dels cors i del ripieno: el mateix autor va indicar la disposició per a la seva execució. Una utilització de les escales modals amb un marcat caràcter arcaïtzant que contrasta amb l'ús molt expressiu i modern de les dissonàncies. La gran contribució de Schütz, a més de crear una bellíssima i beatífica música, és la de dotar a la música alemanya d'un model que incorpora la modernitat en el discurs auster de la música reformista.

Schütz fou el nexa de la transició renaixentista al barroc alemany.

Primera edició de les Simphoniae Sacrae III (1650)

Heinrich Schütz, el misticismo alemán

El Renacimiento fue un movimiento europeo, es decir, común a los diferentes países europeos donde, aunque con algunas características diferentes, el estilo fue común en cuanto a los medios y el lenguaje utilizados. El barroco, en cambio, marcó una diferencia substancial y podemos decir que en cada país se vio muy diferenciado. A las postrimerías del Renacimiento, la necesidad de adecuar la música a los textos y a sus expresiones llevó a los compositores a utilizar un lenguaje más libre y atrevido. Los italianos, país dónde nació el movimiento, lo denominaron “*stile moderno*” en contraposición al “*stile antico*” o “*prima y seconda pratica*”. Los sentimientos y emociones que en el Renacimiento eran expresados con moderación y elegancia se volvieron abigarradas manifestaciones que poco a poco fueron determinando la identificación de “símbolos” musicales en los cuales se identificaban entre otros, la tristeza, la ira, la alegría, la tensión, el sufrimiento, la melancolía, etc.

La tendencia a la contraposición de los modos mayor y menor y las armonías disonantes abrieron un camino que llevó a la música a un dramatismo hasta aquellos momentos desconocido. Recordamos las palabras de Claudio Monteverdi “en la primera práctica, la música primero, después la palabra; a la segunda práctica, primero la palabra, después la música. Esta apreciación nos ubica en el cambio y la metamorfosis estilística que se produjo.

El barroco, término que procede del portugués, significa de manera aproximada, cargado o abigarrado. Si aplicamos este término al arte, le podemos encontrar algunas aplicaciones, como simultaneidad de cosas, estructura compleja, suntuosidad, entre otras muchas. Para hacernos una idea de los cambios podemos comentar el interior de una iglesia barroca: en ella podemos apreciar, por una parte, una arquitectura que ya no diferencia tanto un palacio de una iglesia, un interior con la estancia, aunque suntuosa, más humana; la arquitectura se viste con esculturas, pinturas, retablos, muebles, lo cual nos prepara un decorado en el cual la magnificencia de las funciones y el aparato desarrollado suponen un fin en sí mismos. La música religiosa hasta ahora sólo tenía la finalidad de alabar a Dios y servir de oración, los detractores del estilo moderno no aceptaron la incorporación de los nuevos elementos, pero la magnificencia y ampulosidad del resultado musical eran mecanismos muy poderosos a la hora de subyugar los espíritus que ya no eran tan temerosos de Dios, y especialmente de la Iglesia.

La transición musical se realiza de manera fluida: muchos compositores siguiendo la estela del gran Monteverdi compusieron en los dos estilos e incluso los compaginaron, es decir, utilizaban los métodos de la polifonía renacentista y incorporaban algunos elementos, como el bajo continuo, por darles una cierta “modernidad”. Las partes vocales e instrumentales se separaron y se empezó a escribir con un lenguaje específico para cada una, la aparición del bajo continuo como acompañamiento potenció la simplificación de la polifonía y la aparición de la voz solista o concertada como uno de los principales recursos expresivos. La ópera nació en el barroco y fue una de sus manifestaciones favoritas, sus inicios marcados por el recitativo y el estilo “representativo” serían la semilla en la cual se basarían las formas tanto sacras como profanas, que incorporaron los nuevos elementos utilizados.

Schütz nació en Köstritz el 1585 y murió en Dresden el 1672, es decir, nació cien años exactos antes que dos de las cumbres de la música barroca, J. S. Bach y G. F. Händel. Schütz vivió una época marcada por los acontecimientos políticos y sociales que determinaron su producción musical (guerras, la muerte de su familia, la soledad). El primer hecho que determinó su producción y aportación al mundo de la música fue el viaje y estancia que realizó en Venecia el 1600 para estudiar con el célebre compositor Giovanni Gabrieli, entonces maestro de la basílica de San Marcos. Esta experiencia le permitió descubrir la práctica de los coros “*sprezzati*” (policoralitat) y el uso de los espacios sonoros o, dicho de otra forma, la “espacialidad” de la música, lo que hoy denominamos estereofonía o cuadrafonía. El aprovechamiento de las diferentes galerías en las iglesias y las diferentes ubicaciones de las fuentes sonoras (coro, órganos) contribuyeron a crear una sonoridad envolvente. Esta sonoridad explora y traspasa todos los rincones del edificio creando una similitud con la omnipresencia divina.

La incorporación de instrumentos aporta, además de color, unas líneas sonoras independientes que se conjugan con la pluralidad del discurso. Así, Schütz importó a Alemania el estilo moderno creado en Venecia; sin embargo, hay que decir que la gran personalidad de este músico elaboró una música propia que conjugaba a la perfección los diferentes estilos sin renunciar a la impronta más mística y piadosa de la liturgia reformista.

Schütz sufrió la terrible guerra de los 30 años que devastó su país, emigró a Copenhague por unos años y después volvió a Dresden, dónde compuso los “*Kleine Geistliche konzerte*” (pequeños conciertos sacros) para voces solistas y continuo. En esta época las capillas se habían reducido a la mínima expresión y no disponían casi de músicos. El 1628 volvió a Venecia según dice: “... para comprar música de la más nueva y bella, puesto que las músicas que se servían a la mesa principesca, comedias, ballets y cosas por el estilo, eran infinitamente mejores y más abundosas que cuando estuve por primera vez...” Nueve meses después envió música e instrumentos, y recomendó algunos músicos para su progenitor del protectorado de Dresden. Pero tal vez el hecho más trascendente fue el contacto con Claudio Monteverdi, del cual asimiló toda su genialidad y utilización del “*stile moderno*”. De esta influencia nacieron las obras propuestas en el presente concierto, las *Symphoniae Sacre III* colección, publicada el 1650. Estas obras están escritas para hasta seis solistas, coros, instrumentos obligados como cornettos, violines y continuo, instrumentos y coros de complemento.

La estructura de las obras enlaza las partes sin interrupciones alternando los solistas y tuttis con partes instrumentales independientes que fluyen de manera compacta y sobria. En estas obras encontramos un estilo dominado por el canto solista con continuo, una concepción “espacial” de los coros y del ripieno: el mismo autor indicó la disposición para su ejecución. Una utilización de las escalas modales con un marcado carácter arcaizante que contrasta con el uso muy expresivo y moderno de las disonancias. La gran contribución de Schütz, además de crear una bellísima y beatífica música, es la de dotar a la música alemana de un modelo que incorpora la modernidad en el discurso austero de la música reformista.

Heinrich Schütz 1585-1672
SYMPHONIAE SACRAE III (1650)

Der Herr ist mein Hirt SWV 398
per a solistes (SAT), cor, instruments i continu

Nun danket alle Gott SWV 418
per a solistes (SSATTB), cor, instruments i continu

Hütet euch, dass eure Herzen nicht beschweret werden SWV 413
per a solistes (SSATTB), cor, instruments i continu

Siehe, es erschien der Engel des Herren SWV 403
per a solistes (STTB), cor, instruments i continu

Saul , Saul was verfolgst du mich SWV 415
per a solistes (SSTTB), doble cor, instruments i continu

Komm , Heiliger Geist SWV 417
per a solistes(SATTBB), doble cor, instruments i continu

O Bone Jesu , fili Mariae SWV 471
per a solistes (SATB), cor, instruments i continu

Veni Sancte Spiritus SWV 475
per a solistes (SSTTB), cor, instruments i continu

STUDIUM AUREM

Solistes:

Bàrbara Femenies, Rosana Delgado i M Antònia Riutort; sopranos

Amelia Forteza; mezzo

António Aragón i Pere Pou; tenors

Pere Deyà i Josep Miquel Ribot; baixos

Instrumentistes:

Kuniko Ueno i Josué Meléndez; cornettos

Alfredo Ardanaz i Ramon Andreu; violins

Miquel Àngel Aguiló; violoncel

Pere Caselles; fagot

Francesc Aguiló; violone

Guillermo Femenias; archilaud

Javier Núñez; orgue

Cor

Sopranos:

*Bàrbara Femenies, Rosana Delgado,
M Antònia Riutort, Francesca M Salas*

Contralts:

*Amelia Forteza, Joana Furió, Margalida M Riutort,
Montserrat Sobrevias, M Gràcia Salas*

Tenors:

*António Aragón, Pau Juaneda, Guillem Nicolau,
Eusebi Minguell, Marcelo Pinto, Pere Pou, Joan Serra*

Baixos:

*Joan Brunet, Guillem Cortés, Pere Deyà,
Llorenç Melià, Josep Miquel Ribot, Joan Carles Simó*

Director:

Carles Ponseti Verdaguer

NUN DANKET ALLE GOTT

Nun danket alle Gott,
der große Dinge tut,
an allen Enden.
Der uns von Mutterleibe an
lebendig erhält und tut uns alles Guts.
Nun danket alle Gott,
der große Dinge tut,
an allen Enden.
Er gebe uns ein fröhliches Herz
und verleihe immerdar Friede
zu unserer Zeit in Israel.
Nun danket alle Gott,
der große Dinge tut,
an allen Enden.
Und daß seine Gnade stets bei uns
bleibe Und erlöse uns,
so lange wir leben.
Nun danket alle Gott,
der große Dinge tut,
an allen Enden.
Alleluja.

DER HERR IST MEIN HIRTE

Der Herr ist mein Hirte,
mir wird nichts mangeln,
er weidet mich auf einer grünen Aue,
und führet mich zum frischen Wasser.
Er erquicket meine Seele,
er führet mich auf rechter Strasse
um seines Namens willen.
Und ob ich schon wanderte
im finstern Tal des Todes
fürchte ich kein Unglück,
denn Du bist bei mir,
dein Stecken und Stab trösten mich.
Du bereitest vor mir einen Tisch,
im Angesicht meiner Feinde;
Du salbest mein Haupt mit Öl und
schenkest mir voll ein; Gutes, und
Barmherzigkeit werden mir folgen
mein Leben lang, und werde bleiben
im Hause des Herrn, immerdar.

KOMM, HEILIGER GEIST

Komm, Heiliger Geist, Herre Gott,
erfüll mit deiner Gnaden Gut deiner
Gläubigen Herz, Mut und Sinn,
dein brünstig Lieb entzünd in ihn'.

O Herr, durch deines Lichtes Glanz
zu dem Glauben versammelt hast
das Volk aus aller Welt Zungen.
Das sei dir, o Herr, zu Lob gesungen.
Alleluja.

Du heiliges Licht, edler Hort,
lass uns leuchten des Lebens Wort,
und lehr uns Gott recht erkennen,
von Herzen Vater nennen.

O Herr, behüt vor fremder Lehr,
daß wir nicht Meister suchen mehr
denn Jesum Christ mit rechtem Glauben
und ihm aus ganzer Macht vertrauen.
Alleluja.

Du heiliger Brunst, süßer Trost,
nun hilf uns fröhlich und getrost,
in deinem Dienst beständig bleiben,
die Trübsal uns nicht abtreiben.

DONEU TOTS GRÀCIES A DÉU

Doneu tots gràcies a Déu,
que fa grans coses
a tot arreu.
Ell ens manté vius des del si matern
i ens proporciona tot bé.
Doneu tots gràcies a Déu,
que fa grans
coses a tot arreu.
Que ens doni un cor alegre
i ens concedeixi sempre pau
durant la nostra estada a Israel.
Doneu tots gràcies a Déu,
que fa grans coses
a tot arreu.
I que la seva Pietat romanguí sempre
amb nosaltres i ens redimeixi mentre
visquem.
Doneu tots gràcies a Déu,
que fa grans coses
a tot arreu.
Al·leluia.

EL SENYOR ÉS EL MEU PASTOR

El Senyor és el meu pastor,
no em faltará res,
Ell em deixa pastar en una prada verda,
i em condueix a l'aigua fresca.
Ell refresca la meva ànima,
em guia en la via justa
per la seva pròpia voluntat.
I encara quan jo hagi d'errar
en la tenebrosa vall de la mort,
no tem cap desgràcia,
doncs Tu ets amb mi,
el teu bastó i la teva vara em consolen.
Prepares una taula per a mi davant el
rostre dels meus enemics;
m'ungeixes el front amb oli i omplis la
meva copa; la Bondat i la misericòrdia
m'acompanyaran tota la meva vida,
i habitaré en la Casa del Senyor,
per a sempre.

VINE ESPERIT SANT

Vine, Esperit Sant, Senyor Déu, omple
amb la teva bondat piadosa el cor dels
teus creients, que el teu amor sincer
encengui en ell valor i esperit.

Oh Senyor, a través de la lluentor de la
teva llum has reunit en la fe pobles de
totes les llengües del món. Sigui per a
Tu, oh Senyor, aquest cant de lloança.
Al·leluia.

Tu, Santa Llum, noble empara,
enllumena'ns amb la Paraula de vida,
i ensenya'ns a reconèixer a Déu,
a anomenar-lo Pare de tot cor.

Oh Senyor, guarda'ns d'estranyes
ensenyaments, que no busquem amb
justa fe altre mestre que Jesucrist i
confiem en Ell amb totes les nostres
forces. Al·leluia.

Tu, Santa Fe, dolç consol, ajuda'ns
doncs amb alegria i calma a romandre
sempre al teu servei, que l'aflicció no
ens arrossegui.

DAD TODOS GRACIAS A DIOS

Dad todos gracias a Dios,
que hace grandes cosas
en todas partes.
Él nos mantiene vivos desde el seno
materno y nos proporciona todo bien.
Dad todos gracias a Dios,
que hace grandes cosas
en todas partes.
Que nos dé un corazón alegre
y nos conceda siempre paz
durante nuestra estancia en Israel.
Dad todos gracias a Dios,
que hace grandes cosas
en todas partes.
Y que su Piedad permanezca siempre
con nosotros y nos redima mientras
vivamos.
Dad todos gracias a Dios,
que hace grandes cosas
en todas partes.
Aleluia.

EL SEÑOR ES MI PASTOR

El Señor es mi pastor,
no me faltará nada,
Él me deja pastar en una pradera verde,
y me conduce al agua fresca.
Él refresca mi alma,
me guía en la vía justa
por su propia voluntad.
Y aún cuando yo deba errar
en el tenebroso valle de la muerte,
no temo ninguna desgracia,
pues Tú estás conmigo,
tu bastón y tu vara me consuelan.
Preparas una mesa para mí
ante la faz de mis enemigos;
me untas la frente con aceite
y llenas mi copa; la Bondad y la
misericordia me acompañarán toda mi
vida, y habitaré en la Casa del Señor,
para siempre.

VEN ESPÍRITU SANTO

Ven, Espíritu Santo, Señor Dios, llena
con tu bondad piadosa el corazón de tus
creyentes, que tu amor sincero encienda
en él valor y espíritu.

Oh Señor, a través del brillo de tu luz
has reunido en la fe pueblos de todas
las lenguas del mundo.
Sea para Ti, oh Señor, este canto de
alabanza. Aleluia.

Tú, Santa Luz, noble amparo,
alúmbra'ns con la Palabra de vida,
y enséñanos a reconocer a Dios,
a llamarle Padre de todo corazón.

Oh Señor, guárdanos de extrañas
enseñanzas, que no busquemos con
justa fe otro maestro que Jesucristo
y confiemos en Él con todas nuestras
fuerzas. Aleluia.

Tú, Santa Fe, dulce consuelo,
ayúdanos pues con alegría y calma
a permanecer siempre a tu servicio,
que la aflicción no nos arrastre.

O Herr, durch dein Kraft uns bereit
Und stärk des Fleisches Blödigkeit,
daß wir hie ritterlich ringen, durch
Tod und Leben zu dir dringen. Alleluja.

HÜTET EUCH

Hütet euch, daß eure Herzen
nicht beschweret werden mit Fressen
und Saufen und mit Sorgen der Nahrung,
und komme dieser Tag schnell über euch,
denn wie ein Fallstrick wird er kommen
über alle, die auf Erden wohnen.
So seid nun wacker allezeit und betet,
daß ihr würdig werden möget,
zu entfliehen diesem allen,
das geschehen soll,
und zu stehen für des Menschen Sohn.

SAUL, SAUL, WAS VERFOLGST DU MICH?

Saul, Saul, was verfolgst du mich?
Es wird dir schwer werden,
wider den Stachel zu löcken.
Saul, Saul, was verfolgst du mich?

SIEHE, ES ERSCHIEN DER ENGELN

Siehe, es erschien der Engel des Herren
Joseph im Traum und sprach :
Steh auf und nimm das Kindlein und
seine Mutter zu dir, und flieh nach
Ägyptenland, und bleibe allda,
bis ich dir's sage; denn es ist vorhanden,
dass Herodes das Kindlein suche,
dasselbe umzubringen.
Und er stand auf und nahm das
Kindlein und seine Mutter zu sich bei
der Nacht und entwich nach Ägyptenlad
und blieb allda bis nach dem Tod Herodes',
auf dass erfüllet würde, was der Herr
durch den Propheten gesagt hat : Aus
Ägypten hab' ich meinen Sohn gerufen.

Oh Senyor, fes-nos forts i reforça la
feblesa de la carn, perquè lluitem
com cavallers i arribem a Tu a través
de la vida i de la mort. Al·leluia

GUARDEU-VOS

Guardeu-vos, que els vostres cors
no es carreguin amb tiberis i borratxeres
i amb la preocupació per l'aliment,
i us arribi aviat aquest dia,
doncs caurà com un parany sobre tots
els que habiten la terra.
Sigueu, doncs, sempre honrats i reseu,
perquè pugueu ser dignes
d'escapar del destí que ha d'ocórrer
i per a respondre davant
el Fill dels homes.

SAUL, SAUL PER QUÉ EM PERSEGUEIXES?

Saul, Saul, per què em persegueixes?
Et serà difícil oposar-te obstinadament.
Saul, Saul, per què em persegueixes?

MIRA, ES VA APERÈIXER L'ÀNGEL

Mira, es va aparèixer l'Àngel del Senyor
a Josep en somni i va dir:
aixeca't i pren al nen
i a la seva mare,
i fuig cap a Egipte,
i queda't allí fins que jo et digui;
car està escrit que Herodes cercarà
al nen per a matar-lo.
I ell s'aixecà i va prendre al nen
i a la seva mare de nit i va escapar
cap a Egipte i allà es va quedar
fins a la mort de Herodes,
perquè es complís el que el Senyor
havia dit a través del profeta:
des d'Egipte he cridat al meu Fill.

Oh Señor, haznos fuertes i refuerza la
debilidad de la carne, para que luchemos
como caballeros y lleguemos a Tí a
través de la vida y de la muerte. Aleluya.

GUARDAOS

Guardaos, de que vuestros corazones
no se carguen con comilonas y
borracheras y con la preocupación por
el alimento, y os llegue pronto ese día,
pues caerá como una trampa sobre
todos los que habitan la tierra.
Sed pues siempre honrados
y rezad, para que podáis ser dignos
de escapar del sino que debe ocurrir
y para responder ante el Hijo de los
hombres.

SAUL, SAUL, ¿POQUÉ ME PERSIGUES?

Saul, Saul, ¿porqué me persigues?
Te va a ser difícil oponerte
obstinadamente.
Saul, Saul, ¿porqué me persigues?

MIRA, SE APERECIÓ EL ÁNGEL

Mira, se apareció el Ángel del Señor
a José en sueños y dijo:
levántate y toma al niño
y a su madre,
y huye hacia Egipto,
y quédate allí hasta que yo te diga;
pues está escrito que Herodes buscará
al niño para matarlo.
Y el se levantó y tomó al niño
y a su madre de noche y escapó
hacia Egipto y allí se quedó
hasta la muerte de Herodes,
para que se cumpliera lo que el Señor
había dicho a través del profeta:
Desde Egipto he llamado a mi Hijo.

Traducció i adaptació dels textos: Pere Pou i Joan Carles Simó

O BONE JESU; FILI MARIAE

O bone Jesu, fili Mariae virginis,
plene misericordia et pietate.
Jesu, sole serenior
et balsamo suavior,
omni dulcore dulcior,
prae cunctis amabilior.
Amabilis Jesu,
transfige medullas animae meae
suavissimo amoris tui jaculo;
perfode cor meum
igneae caritate tua.
Jesu, summa benignitas,
mihi cordis jucunditas,
incomprehensa bonitas,
tua me stringit caritas.
Da mihi, Domine,
speciose prae filiis hominum, ut te
solum amem, te solum desiderem,
per te solum ambulem, ad te solum
perveniam, in te solo adquiescam.
Jesu, decus angelicum,
in aure dulce canticum,
in ore mel mirificum,
in corde nectar coelicum.
Oleum effusum nomen tuum,
o Christe, nomen dulce, nomen salutare.
Adjuva ergo nos et salva nos,
quia tu solus es salvator noster:
lux, via, vita, salus nostra.
Redemptor mundi.
Coeli cives, occurrite, portas vestras
attollite, Triumphatore dicite:
“Ave Jesu, rex inclyte”

VENI SANCTE SPIRITUS

Veni, Sancte Spiritus,
et emitte caelitus
lucis tuae radium.
Veni, Pater pauperum,
veni, dator munerum,
veni, lumen cordium.
Consolator optime,
dulcis hospes animae,
dulce refrigerium.
In labore requies,
in aestu temperies,
in fletu solacium.
O lux beatissima,
reple cordis intima
tuorum fidelium.
Sine tuo numine
nihil est in homine,
nihil est innocuum.
Lava quod est sordidum,
riga quod est aridum,
sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum,
fove quod est frigidum,
rege quod est devium.
Da tuis fidelibus
in te confidentibus
sacrum septenarium.
Da virtutis meritum,
da salutis exitum,
da perenne gaudium.
Amen. Alelluia.

OH BON JESÚS, FILL DE MARIA

Oh, bon Jesús, fill de la Verge Maria,
ple de misericòrdia i pietat.
Jesús, més seré que el sol
i més suau que el bàlsam,
més dolç que qualsevol dolçor, més
amable que totes les coses.
Amable Jesús,
transpassa la medul·la de la meva
ànima amb el suavíssim dard del teu
amor; forada el meu cor
amb el foc de la teva compassió.
Jesús, suma benignitat,
alegria del meu cor,
bondat incòpsable,
el teu amor m'abraça.
Concedeix-me, Senyor, més bell que
tots els fills dels homes, que t'estimi
només a Tu, que et desitgi només a Tu,
que camini només per Tu, que vengui
només cap a Tu i que només en tu descansi.
Jesús, glòria angelical,
dolç càntic a l'oïda,
mel extraordinària en la boca,
al cor celestial nèctar.
El teu nom és oli vessat,
oh Crist, dolç nom, nom salvífic.
Ajuda'ns, doncs, i salva'ns, perquè
només Tu ets el nostre salvador:
llum, camí, vida, salvació nostra.
Redemptor nostre:
habitants del cel, correu, aixequen les
vostres portes, digueu al triomfador:
“Salve, Jesús, il·lustre rei!”

VINE ESPERIT SANT

Vine, Esperit Sant
i envia el raig de la teva llum
des del cel.
Vine, Pare dels pobres,
vine, donador de presents,
vine, llum dels cors.
Consolador òptim,
hoste dolç de l'ànima,
dolç refrigeri.
Repòs en el treball,
frescor en la calor,
solaç de les llàgrimes.
Oh, llum adorada,
ompli l'interior dels cors
dels teus fidels.
Sense la teva divinitat
no hi ha res en l'home,
res és innocu.
Neteja el que és impur,
mulla el que està sec,
sana el que està malalt.
Doblega el que està rígid,
fon el que està gelat,
redreça el que està tort.
Dóna-li als teus fidels,
que confien en tu,
el teu septenari sacre.
Concedeix recompensa a la virtut,
concedeix la salvació després de la
mort, concedeix la felicitat eterna.
Amén. Alelluia.

OH, BUEN JESÚS, HIJO DE MARIA

Oh, buen Jesús, hijo de la Virgen María,
lleno de misericordia y piedad.
Jesús, más sereno que el sol
y más suave que el bálsamo,
más dulce que cualquier dulzura,
más amable que todas las cosas.
Jesús amable,
hiere la médula de mi alma
con el dulcísimo dardo
de tu amor, traspasa mi corazón
con el fuego de tu compasión.
Jesús, suma benignidad,
alegría de mi corazón,
bondad inabarcable,
tu amor me abraza.
Dame, Señor más hermoso
que todos los hijos de los hombres,
que te ame sólo a ti, te desee
sólo a ti, solo por ti camine,
acuda sólo a ti y sólo en ti descanse.
Jesús, angélica gloria,
dulce cántico al oído,
miel mirífica en la boca,
celeste néctar en el corazón.
Tu nombre es un aceite derramado,
oh Cristo, dulce nombre, salvífico nombre.
Ayúdanos, pues, y sálvanos,
porque sólo tú eres nuestro salvador:
luz, camino, vida y salvación.
Redentor del mundo.
Moradores del cielo, apresuraos,
levantad vuestras puertas, decid al
triunfador: “¡Salve, Jesús, ilustre rey!”

VEN, ESPÍRITU SANTO

Ven, Espíritu Santo
y envía el rayo de tu luz
desde el cielo.
Ven, Padre de los pobres,
ven, donador de presentes,
ven, luz de los corazones.
Consolador óptimo,
huésped dulce del alma,
dulce refrigerio.
Reposo en el trabajo,
frescura en el calor,
solaz de las lágrimas.
Oh, luz adorada,
llena el interior de los corazones
de tus fieles.
Sin tu divinidad
no hay nada en el hombre,
nada es inocuo.
Limpia lo que es impuro,
moja lo que está seco,
sana lo que está enfermo.
Dobla lo que está rígido,
derrite lo que está helado,
endereza lo que está torcido.
Dale a tus fieles,
que confían en ti,
tu septenario sacro.
Concede recompensa a la virtud,
concede la salvación tras la muerte,
concede la dicha eterna.
Amén. Aleluya.

Darrer concert de la temporada 2009 / 2010

Música a capella del segle XX (II)

Fundació "Studium Aureum"

Whitacre, Močnik

Temporada de concerts 2009-2010 concert núm. 8
Església de Sant Jeroni dilluns 28 de juny a les 20.45

dilluns 28 de juny de 2010 a les 20.45

